

FORLAGET
EUDOR

**FRANK MADSEN
SUSSI BECH**

Gustav OG RAKET- BRODER 5 SKABET

PLAN B

Gustav OG RAKET- BRODERSKABET

Astrid
Prøvem medlem

Gustav
Præsident

Benjamin
Mekaniker

Magnus
Chefforsker

Simon
Testpilot

1. GRØDBY NARSEKSPEDITION

Indhold:

- 7 NATTESJOU!
- 17 BERIAHS FANGE!
- 22 HVAD 'METEORITTEN' GEMTE!
- 26 KLAR TIL AFFYRING!
- 31 HVOR ER ASTRID?
- 33 FANGET I BUNKEREN!
- 39 UVENTEDE GÆSTER!
- 45 GUSTAV-FÆLDEN!
- 54 HJEMME IGEN!

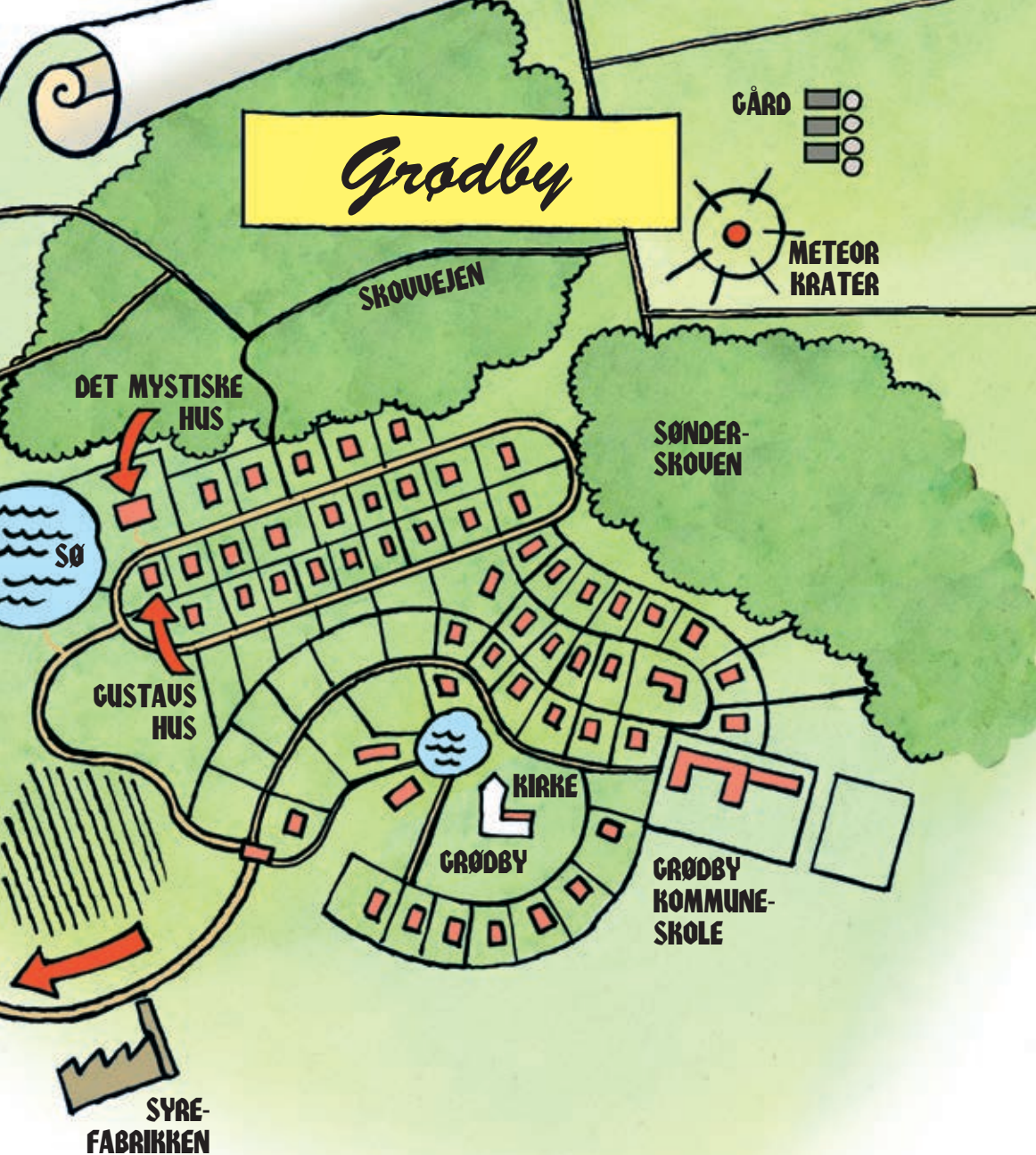
- 60 LIV PÅ ANDRE PLANETER
- 62 SPILLET OM GRØDBY!

Gustav OG RAKET- BRODER SKABET

5

PLAN B

GUSTAU

11 år
Præsident for
Raketbroderskabet

ASTRID

7 år
Irriterende
lillesøster

KENNED

11 år
Præsident for
Hell Boyz

SIMON

11 år
Testpilot for
Raketbroderskabet

STELLA

Alder: Ukendt
Ny pige i
klassen
(NB! Lugter
godt)

LAURITS

11 år
Prospect i
Hell Boyz

BENJAMIN

10 år
Mekaniker for
Raketbroderskabet

**ISABELLA-
VICTORIA**

11 år
Den smarteste
pige i Grødby
& nærmeste
omegn

NICKLAS

11 år
Prospect i
Hell Boyz

MAGNUS

10 år
Chefforsker for
Raketbroderskabet

PATRICK

11 år
Prospect i
Hell Boyz

LOGBOG

Stella, den nye pige i klassen, viser sig at være flygtning fra en planet i stjernebilledet Orion. Sammen med sin far og Igor er det planen at bo i Grødby og håbe på, at deres forfølgere har tabt sporet. Men det meteor, der styrter ned bag Sønderskoven, viser sig at være et rumskib. Det tilhører Beriah, chefen for det hemmelige politi på Stellas planet. Gustav beslutter at finde og uskadeliggøre Beriah, så Stella ikke behøver flygte fra Jorden. Men han skulle nok have lyttet til Stellas advarsel ...

*Gustav & Raketbroderskabet: Plan B
Bind 5 af i alt 10*

Skrevet af Frank Madsen. Illustreret af Sussi Bech
Copyright © Frank Madsen og Sussi Bech, 2016. All rights reserved.
Arbejdet er støttet med midler fra COPY-DAN tildelt af
Autorkontoen i Dansk Forfatterforening.

Kopiering fra denne bog er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst
mellem Undervisningsministeriet og COPY-DAN.

ISBN 978-87-998127-3-8

1. oplag, februar 2016

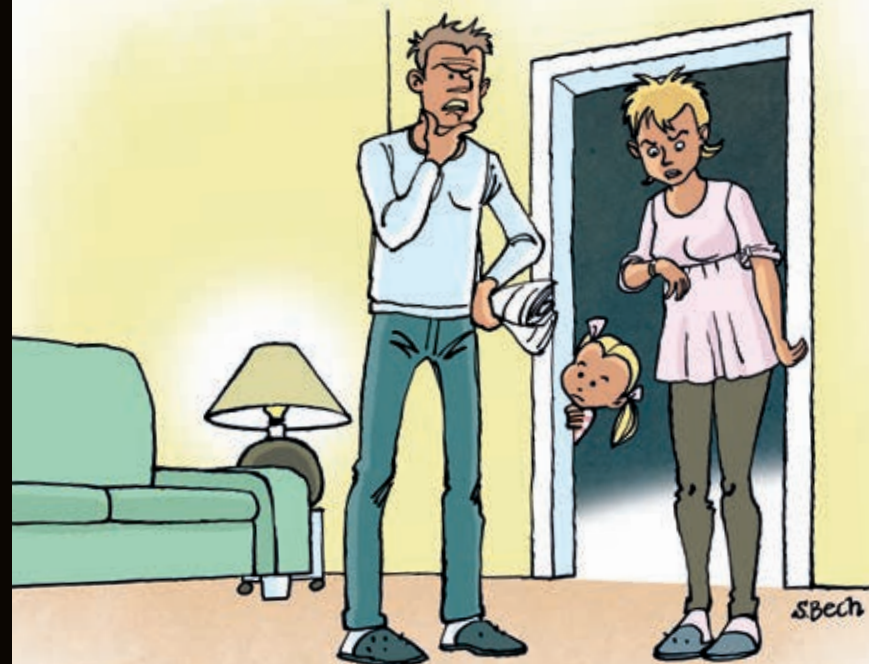
Forlaget Eudor

www.eudor.dk (forlagsekspedition og onlinesalg)

Trykt hos Toptryk Grafisk, Gråsten.

Læs mere om Raketbroderskabet på www.eudor.dk/raket

1 NATTESJOU!

»Klokken er næsten otte! Vi må ringe til politiet!« sagde mor.
»Vissevasse! Gustav tør bare ikke komme, før han har slået
græsset, som han lovede!« vrissede far.
»Måske er han sammen med sine venner?« foreslog mor.
»Ha! Han sidder garanteret ovre hos Stella og kysser på hende!«
råbte Astrid ude fra gangen. Her kunne hun bedst lide at være,
når mor og far 'diskuterede' inde i stuen.

Far prøvede at finde Stellas fars telefonnummer.

»Underligt!« sagde han. »Alle har da telefon i vore dage!«

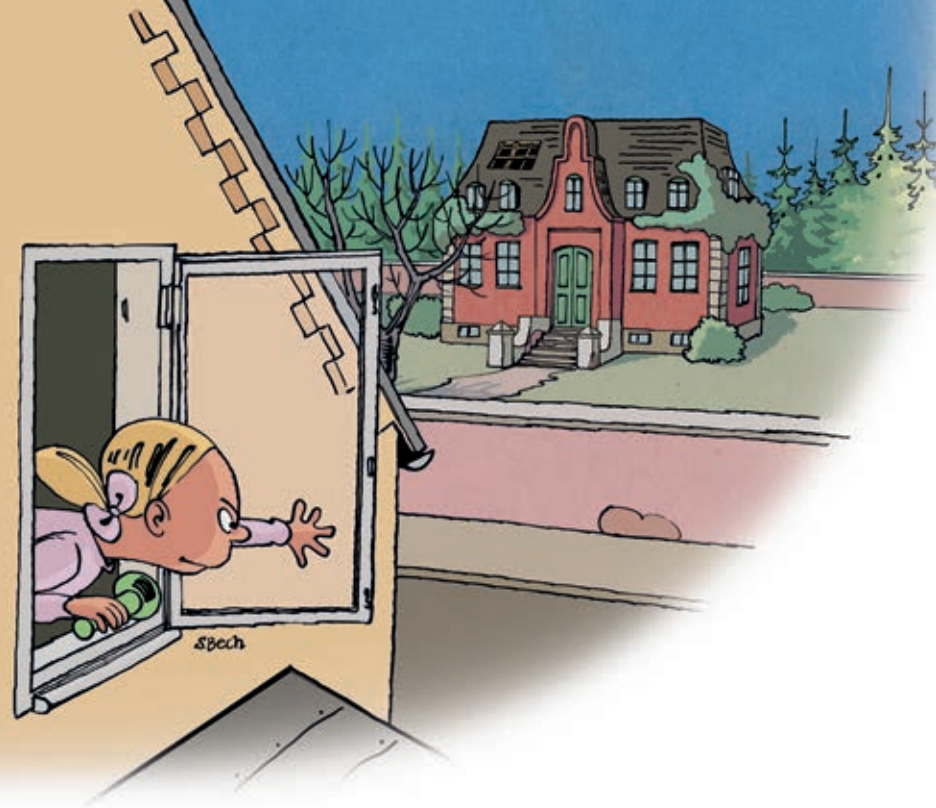
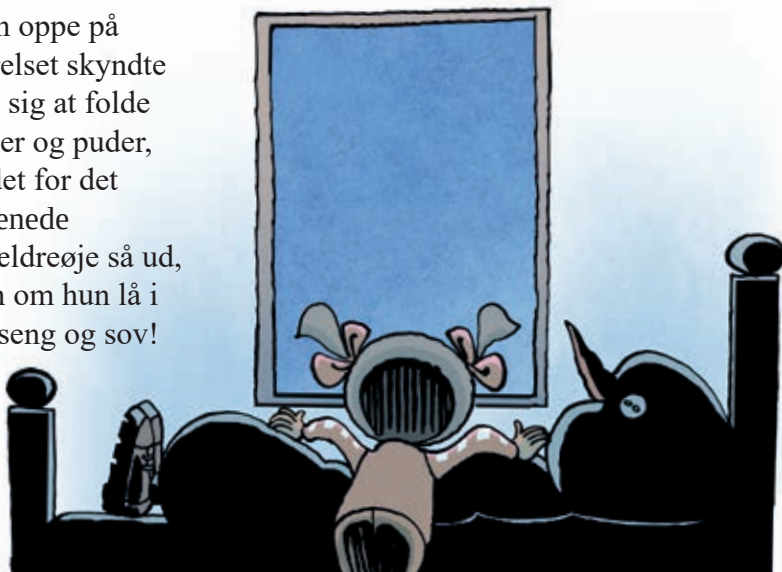
»Hå-hum! Jeg går i seng! Jeg skal tidligt op og i skole i morgen!«

Astrid gabte højt og demonstrativt.

Mor og far holdt helt op med at skændes. De fulgte forbløffet Astrid med øjnene, mens hun gik op ad trappen til sit værelse.

Astrid var aldrig før gået så tidligt i seng!

Men oppe på værelset skyndte hun sig at folde dyner og puder, så det for det utrænede forældreøjeblik så ud, som om hun lå i sin seng og sov!

Så listede hun ind på Gustavs værelse. Hun åbnede forsigtigt vinduet og kiggede over mod Stellas hus.

Astrid ville over og se, om Gustav og Stella kyssede! Hun havde taget en lommelygte med. Og popcorn.

Med rumpen forrest masede Astrid sig ud gennem vinduet og landede på udhusets tag. Hun lukkede vinduet til og løb hen til tagets kant. Hun spejdede ud i mørket og gøs lidt. Men der var vist kun buske og træer. Med lygten i hånden og posen med popcorn mellem tænderne hoppede hun ned på jorden.

Men der var IKKE kun buske og træer!

Hell Boyz lå på lur i buskene. Det havde de gjort i tre timer nu. Lige siden den mystiske Miss X havde lovet dem et års forbrug af chokofanter, hvis de ordnede Stella og bortførte Gustav.

I skæret fra gadelampen så de nu i stedet Astrid spæne i retning af Stellas hus med et forventningsfuldt smil. Og popcorn.

»Se der!« hviskede Patrick og stak en albue i siden på Laurits.

»Er det ikke Gustavs lillesøster?« mumlede Laurits.

»Hende, de kalder Strid!« hvædede Nicklas.

»Det er Stella og Gustav, vi er ud efter!« knurrede Kenned.

»Kan vi ikke bortføre Astrid i stedet for?« foreslog Patrick.

»Og så afpresse Gustav!« gnægtede Laurits.

Kenned så hånligt på dem: »Hvis nogen bortførte JERES lillesøster, ville I så lade jer afpresse til noget som helst?«

Næh, det måtte de indrømme. Og måske Gustav ligefrem ville være glad for at blive enebarn.

»Det ville jeg i hvert fald!« hviskede Patrick.

»Også her!« istemte Laurits og Nicklas.

»Så ville I hænge på tøsene resten af jeres liv!« lo Kenned.

Hell Boyz gøs ved tanken om at få Astrid som lillesøster.

»Men burde vi ikke lade én skygge hende? Måske skal hun mødes med Gustav og Stella?« spurgte Nicklas.

»God ide!« sagde Kenned. »Kom tilbage, når du ser noget!«

Mens snakken gik hos Hell Boyz, var Astrid kravlet over den store mur, der omgav Stellas hus. Hun samlede lygten og posen med popcorn op, som hun havde kylet over muren for at have hænderne fri. Så pilede hun hurtigt hen til husets hovedtrappe.

Nu skete der noget meget underligt og helt uventet! Stellas vindue blev forsigtigt åbnet. Så blev der kastet et reb ud. Og derefter kom Stella til

syne. Hun havde mørkt tøj på. I lette bevægelser firede hun sig ned på jorden. Så stak hun i løb over mod skoven bag huset.

Hvad gik det her ud på? Astrid fulgte efter hende.

»Pust! Støn! I må komme hurtigt! De er stukket af begge to!« prustede Nicklas, da han omsider nåede tilbage til de andre Hell Boyz. De sprang op og samlede alt deres grej sammen, som de skulle bruge til at fange Stella og Gustav med. Så oksede de alle sammen efter Nicklas ind i skoven. Men Stella og Astrid var som sunket i jorden!

»Din store idiot! Du skulle have fulgt efter dem! Hvordan skal vi NU finde dem?« skreg Kenned.

»Du sagde selv, jeg skulle komme tilbage, hvis jeg så noget!« Nicklas hev stadig efter vejret.

»Mmm! De er med karamelsmag!« lød det henne fra Laurits. De andre så på ham. Han stod og gumlede dumt på nogle popcorn, han havde samlet op fra skovbunden. Der lå flere længere inde i skoven, hvor Astrid havde gået.

»Ha, ha! Nu har vi dem!« grinede Kenned fælt.

Stella og Astrid var allerede nået et godt stykke videre.

Hvad havde Stella egentlig for?

Det samme kunne Stella selvfølgelig spørge Astrid om, hvis hun opdagede, at hun fulgte efter hende.

Men Stella fortsatte bare. De kom til en mark, Astrid godt kendte. Det var dér, Gustav og Raketbroderskabet havde fyret deres testraketter af. Hun havde også set huset før. Der boede Gustavs fysiklærer. Var det dér, Stella skulle hen?

Pludselig standsede Stella op. Det gav et sæt i Astrid. Hun holdt vejret. Havde Stella opdaget hende?

Stella tændte en lommelygte og begyndte at lyse på marken. Lyskeglen fejede frem og tilbage på jorden. Så stod den stille.

Stella bøjede sig ned og studerede nogle metalstumper på jorden.

Så gik hun over mod skoven, mens hun lyste foran sig. Som om hun fulgte et spor.

De gik dybere og dybere ind i den mørke skov. Af og til standsede Stella op og afsøgte skovbunden med lyset fra lommelygten. Så gik hun videre.

Til sidst kom de til en grå bygning midt i skoven. Det var den gamle militærbunker, der tilhørte hjemmeforsvaret.

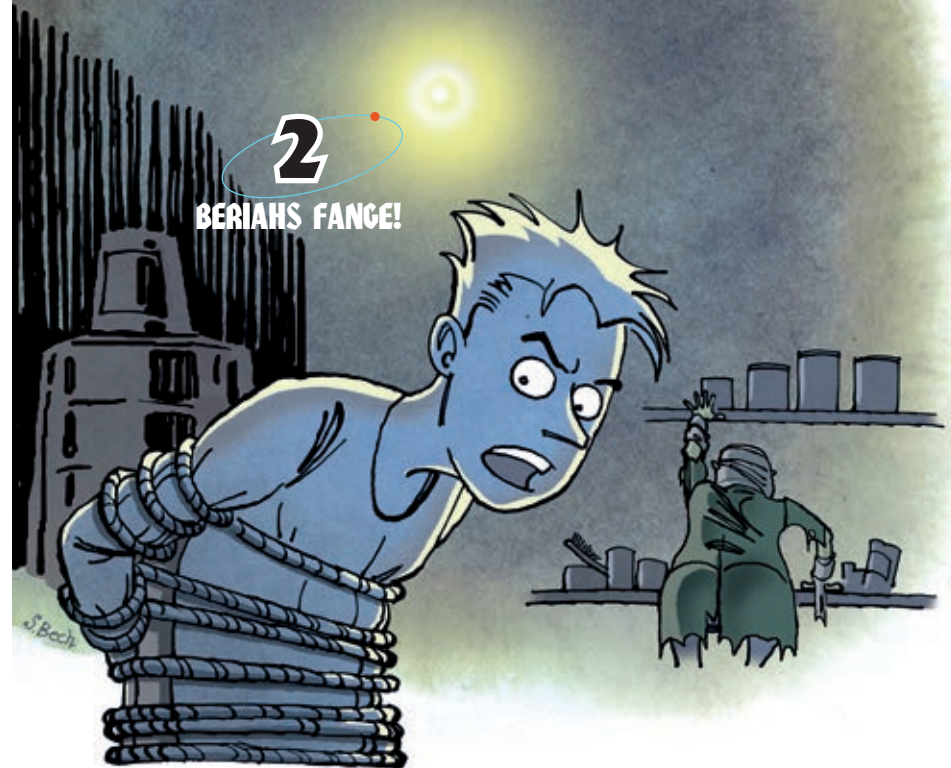
Stella dæmpede lyset fra lommelygten med hånden. Hun sneg sig hen til bunkeren og lyttede ved døren. Den stod på klem. Nogen havde brudt den op.

Nu opdagede Astrid, at Stellas hud så helt grøn ud i skæret fra lommelygten. Det havde hun ikke lagt mærke til før.

Med ét forsvandt lyset fra Stellas lygte! Astrid kom med et lille gisp og tabte resten af sine popcorn. Nu var der bælgmørkt over det hele! Hun følte sig pludselig meget alene midt ude i skoven!

»Ikke en lyd!
Ellers er vi dødsens!«
hviskede en
stemme.

En hånd lagde sig
over hendes mund.

»Nå, unge jordbo. Sidder du godt?«

Gustav sagde ikke noget. Han kæmpede som en rasende for at komme fri af de reb, Beriah havde bundet ham med. Imens tøffede Beriah fornøjet rundt i den gamle militærbunker, de havde fundet i skoven. Han åbnede skabe og skuffer.

»Rebene er for din egen skyld. Beriah er din ven! Jeg vil nødig have, du farer vild, mens jeg undersøger stedet her. Det er en ren labyrint.«

Gustav skulede ondt efter den grønne marsmand. Beriah var i hvert fald IKKE hans ven!